

[Boligministeren.]

omsorg for, at de giver sig udslag i form af ændringer i lovgivningen, såfremt dette skulle vise sig at være nødvendigt.

Men jeg vil gerne slutte med at sige, at efter min bedømmelse er boligsikringsordningen, sådan som boligforholdene er i vort samfund med de forskelligheder, der er i boligudgiften for de forskellige befolkningsgrupper og de forskellige boligtagere, en absolut nødvendighed. Den er simpelt hen udtryk for samfundets forpligtelse over for de unge og over for familierne med et voksende børnetal, som ville være henvist til deres egen skæbne, hvis vi ikke havde skabt denne ordning. Derfor anser jeg altså denne lov for at være nødvendig, og jeg slutter med på ny at takke for, at man har en så positiv holdning til den, og at man har givet lovforslaget en så hurtig behandling i udvalget.

Kai Moltke: Ja, det er kun nogle korte bemærkninger til boligministeren.

Det er jo fuldstændig rigtigt, at jeg hører med til dem, som sidste år stemte for denne lov; men hvis boligministeren ser efter, vil han også se, at der findes en mindretalsbetænkning, i hvilken jeg gør det til en betingelse for at forlænge loven for mere end ét år, at man tager hele spørgsmålet om grundlaget — det vil sige forsøger at finde andre former for grundlag end den skattepligtige indtægt — op ved den kommende revision af loven.

Og så lige nogle principielle ting. Mener boligministeren ikke, at alle her i folketinget repræsenterede partier og helst alle folketingets medlemmer i det rigest mulige omfang må være udrustet med samme udtømmende materiale; nemlig alt det materiale, som nu engang er nødvendigt for at se sagligt på loven fra alle sider? Ville det ikke være rimeligt, om selv ikke-udvalgsberettigede partier fik adgang til principielt vigtige henvendelser, til principielt vigtige forklaringer fra boligministeren på de forskellige ændringer osv.? Formålet med behandlingen af lovforslag her i tinget må vel være, at behandlingen bliver så saglig som muligt, og udgangspunktet for at kunne diskutere sagligt er jo viden. Derfor vil jeg gerne spørge, om ikke det var på tide at foretage ændringer i den praksis, at vigtige

materialer foreholdes enkelte af folketingets partier.

Boligministeren (Hastrup): Må jeg sige med hensyn til det første spørgsmål, nemlig spørgsmålet om hr. Kai Moltkes forudsætninger for sidste år at stemme for lovforslaget, at der jo netop i den mellemliggende tid er blevet foretaget en undersøgelse af selve indkomstgrundlaget, og man nåede altså frem til det resultat, som er kommet til udtryk i lovforslaget; man kunne altså af administrative og andre grunde ikke finde et bedre, men selve sagen er altså blevet undersøgt grundigt.

Med hensyn til det andet spørgsmål, hr. Kai Moltke stiller, nemlig hvorvidt alle her i tinget skal have adgang til alt materiale, mener jeg, at det er et spørgsmål, som sorterer under folketingets ledelse og folketingets administration. Boligministeriet vil naturligvis altid være indstillet på at rette sig efter, hvad folketingets ledelse, folketingets præsidium og folketingets forretningsorden måtte bestemme, thi intet er jo på nogen måde over folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om boligsikring.

Ændringsforslagene nr. 1-8, § 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri af 1958.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.